

Od kod li to?

Okj, jélite, matka, da sléharni čas
Oblíje rdečica žareča obraz,
Kàdar je človeka pred čimer že sram
In česar izkusil še nisem jaz sam?
A kàdar se mēni bi to pripetilo
Kar bežati hotel bi tjàkaj v gomfílo!

„Nikár se ne bój,
Ti ljubljeneec moj!
S krivico še nisi vestí si težil,
Zató si mirán se lehkó veselil,
Ker čista je, kakeršno rožno peró,
Ko prvič pozdravlja je pómlad sladkó,

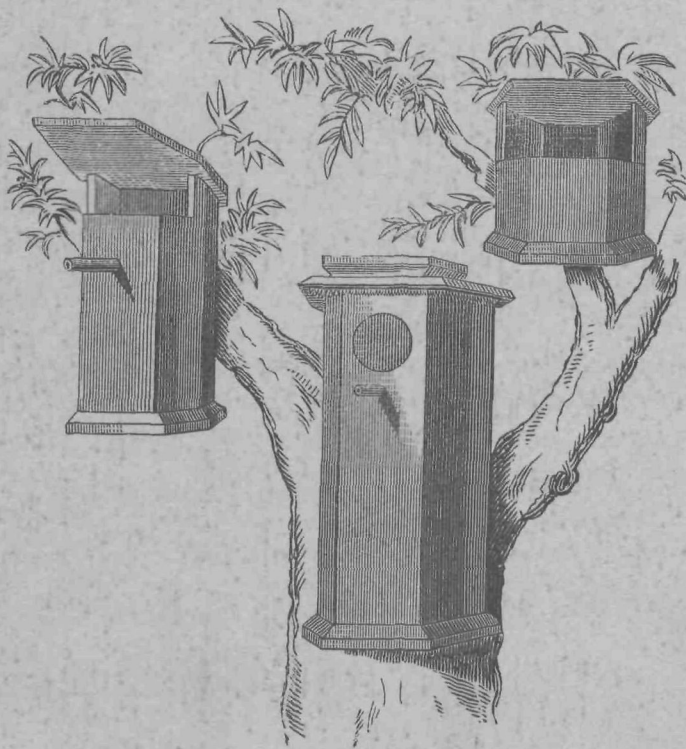
In čista je kakor je vrelec svetél,
Ki dólí s skalín je do nas prišumél.
Tedáj sramočenja nikar se ne bój
Dušica nedolžna, ti Bogomil moj.“

O hvala preljuba in zlata Vi mati,
Da huđega treba se mēni ni bati.
Oj, to je lepó in ta pókoj vestí
Jaz hraniti hočem vse žive si dní.
A mati, pogledjte, naš strijček Vrban,
On mož učenjak je zeló spoštovan,
In vender, in vender, od kod je li to?
Sram njega je tudi — pa z nosom samó!

Lujiza Pesjakova.

Valilnice za take ptice, ki si delajo gnezda po duplih in votlinah.

Znano vam je, otroci ljubi, da si mnogo ptičie najraje dela svoja gnezda po drevesnih duplih, in to je prav modro od njih, ker v takih drevesnih votlinah imajo najboljše zavetje ob grdem vremenu.

Med ptičicami, ki gnezdijo v duplih, je pa tudi največ takih, ki nam so najbolj koristne, ker pobirajo in pokončujejo kvarljive gosenice in različne žuželke, ki delajo po naših vrtih, poljih in gozdih neizmerno veliko kvare. Škoda le, da je po nekaterih

krajih malo ali še celó nič takih duplin, kder bi si mogle te koristne ptice narediti svoje gnezdice. Zatorej so začeli ljudje po takih krajih, koder ni takih naravnih

duplin, prirejšati ptičicam umeteljne luknje ali tružice, ki je ptičje valilnice imenujemo. Da vidite tudi vi, kake so te valilnice, kaže vam denašnja podoba. Take valilnice imajo 4 do 6 iz deščic skupaj zbitih stranic in tla. Stranice so navadno po 30—40 *cm* visoke in kakih 12 *cm* široke ter imajo od zgoraj primerno strešico, da ne more dež v tako leseno tružico. Kaki dve tretjini na visoko ali pa še nekoliko više izreže se okrogla luknja, skozi katero ptičice noter in ven letajo, a pred luknjo se zabije kaka paličica, da se ptica ná-njo lahko usede.

Takih umetelnih ptičjih valilnic se vidi prav veliko po gorenjem Avstrijskem, koder imajo pa tudi obilo dobrega in ukusnega sadja. Želeti bi bilo, da bi se take valilne tružice prirejale tudi po naših krajih in prav obilo nastavlale po sadonosnih drevesih, a to ne samó onod, koder je obilo sadnega drevja, nego povsod, koder delajo nadležne in kvarljive žuželke poljedelcem in gozdarjem škodo.

Ptice, ki si delajo posebno rade po takih tružicah gnezda, so: škvorec, sinice, bérgelez, čopasti vdód, ščinkovei in še mnogo dugih ptic. Rudečérépke, muharčki in druge take ptice hodijo tudi rade v take valilnice, ki pa ne smejo imeti uhodnih lukenj, ampak pod strešico morajo biti odprte.

Naša koklja „kokodájs.“

Naša koklja „kokodájs,“
Vodi piške po dvorišči,
Razbrskava po smetišči;
Kadar najde zrnice,
„Kokodájs!“ oglási se.

Naša koklja „kokodájs“
Vodi piške okrog hiše,
Varno gleda — skrbno iše.
Če preblizu pridem nje,
„Kokodájs!“ oglási se.

Naša koklja „kokodájs,“
Pač nikomur ne zaupa,
Vsacega se ogne hrupa;
Psička, mačko zló črtí —
Kokodájs ju zapodí.

Naša koklja „kokodájs,“
Svoje mlade srěno ljubi,
Noč in dan se zá-nje trudi.
Kdor nje piščeta loví —
V glavo se mu zapodí.

Naša koklja „kokodájs,“
Jastreba od daleč sluti,
Piške skrije pod peruti,
Varno jih domón speljá,
„Kokodájs,“ to dobro zná!

A. K. S.

